nummer 49 3 december 1977 95 cent

VERONICA

RAFAELLA CARRA: FEMINISTISCHE ZANGERES

Raffaella Carra: 'De Italiaanse man moet 'n pak voor z'n broek'

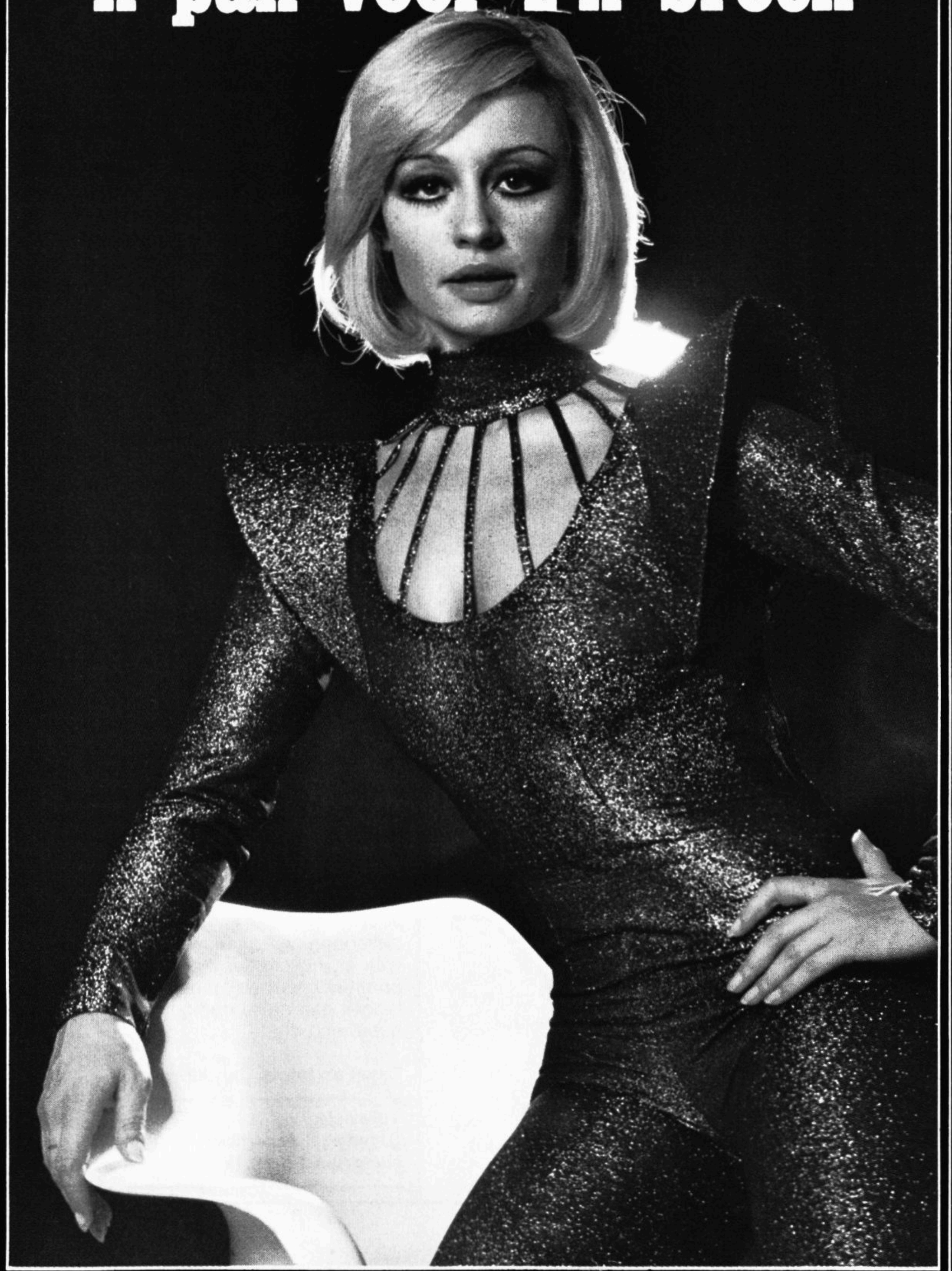

Raffaella Carra is beeldschoon. De geregelde tv-kijker weet daar alles van, want met haar alarmschijf „Liebelei" stoof ze de Top-40 binnen. Die schoonheid is een handicap, vindt Raffaella. „Vaak zie ik mensen denken dat ik carrière gemaakt heb omdat ik een leuk smoeltje heb. Daar kan ik me enorm over opwinden. Ik heb me namelijk rot gewerkt om zo'n positie te veroveren. Dan is het een klap in je gezicht als men je alleen maar op de vrouwelijkheid en je sekse beoordeelt."

Raffaella komt oorspronkelijk uit Bologna. Eigenlijk heet ze Pelloni van achteren, maar een vriendje bij de tv gaf haar als koosnaampje „Carra" mee. Ze raakte daar zo aan gewend dat ze het als artiestennaam behield. De zangeres heeft al een indrukwekkende carrière achter de rug. „Ik ben begonnen met klassieke balletlessen. Daarna werd ik in Rome de leerling van Jia Ruskaja van het Opera House Theatre. Opeens werd ik bevangen door een hevig verlangen om iets bij de film te doen. Toen heb ik mijn diploma als actrice gehaald."
Op haar zeventiende speelde Raffaella haar eerste rol. Van lieverlede kwam ze zelfs in Hollywood terecht, waar ze in „Von Ryan Express" speelde met niemand minder dan Frank Sinatra. Terug op de Italiaanse planken begon ze de musical te ontdekken. Haar zangcarrière begon zich langzaam af te tekenen. „Het is in Italië niet eenvoudig om als vrouw aan de top te komen", vertelt ze. „Het is een land waar mannen, hoe dom of wreed ook, de lakens uitdelen. Die zien niet graag dat een vrouw boven hen uitstijgt. Ik kan niet zeggen dat ik een hekel heb aan de Italiaanse man, maar hun mentaliteit staat me vaak tegen. Ze slaan hun vrouwen als ze daar trek in hebben. Dikwijls mogen die de deur niet uit, terwijl zij zelf in de kroeg zitten. Ik ben best bereid om een man te accepteren als een sterker geslacht, maar dan moet hij het ook waarmaken. Daarom kun je stellen dat ik een feministe ben, zij het gematigd. Ik heb te veel meegemaakt om het niet te zijn. Als ik de kans kreeg zou ik de meeste Italiaanse mannen een pak voor hun broek geven."
Raffaella zegt dat ze geen mannenhaatster is, maar over het algemeen heeft ze geen hoge dunk van ze. „Als je mooi bent, dan is er maar één ding waar ze aan denken: hoe krijg ik dat duifje zo snel mogelijk tussen de lakens? Er is niets vernederender voor een vrouw dan een lustobject te zijn. Tenzij ze de man ook zo ziet, Dan is er niets aan de hand, maar dat is niet mijn stijl."
Raffaella acteert en danst nog steeds. Toch ligt het accent op het ogenblik vooral op haar vocale successen. Er zijn inmiddels al meer dan twee miljoen singles en 300.000 LP's van haar verkocht, maar dat aantal zal inmiddels al ver overtroffen zijn. In Spanje heeft Raffaella zelfs een eigen tv-show, waarin ze bekende gasten als Andy Williams en Albert Hammond ontvangt.
„Ik heb in dit vak nog geen definitieve keus gemaakt", vertelt ze. „Ik doe van alles en wil dat ook heel goed doen. Alleen toneel of alleen film zou me na verloop van tijd toch gaan vervelen. Showbusiness is pas leuk als je overal een graantje van meepikt. Dan heb je er ook niet zoveel erg in dat er veel nare kanten aan het vak zitten. Je wordt immers geleefd. Het put je uit en zuigt je leeg. Ik ken artiesten die op hun vijfendertigste al volkomen op zijn. Die moeten dan eigenlijk al met pensioen. Het vervelende is alleen dat dit vak zo'n verslavende werking heeft dat je er niet mee kunt ophouden. Kijk maar naar Elvis. Die ging door tot de dood erop volgde. Hij had op zijn dertigste al moeten stoppen."

Tekst: Anne Bergsma
Foto/cover: Peter Mazèl